

Vi er

Vi er krænget ind og ud af os selv og hinanden, mandelbløde, overskårne, ivrige

Vi er her. Vi er dirrende og brummende, stille, midt i det støvgrønne baggrundselement

Vi er velskabte nyfødte harekillinger

Vi er ikke længere bange, og vi har overdraget skammen til andre

Vi er lagt i seng og venter på, at drømmene kommer

Vi er ansigterne, som altid ønsker at ligge i de rette folder

Vi er overlevende i den tid, som alle siger, er den hårdeste, den tid, vi frygter og glædes ved, den tid, der aldrig kommer tilbage i drømme

Vi er ammende, i hinandens arme, hinandens bryster, vi bytter barn fra bryst til bryst, ind og ud

Vi er dem, der altid er der

Vi er heltene, fulde af blodappelsiner

Vi er aldrig alene

Vi er her og der og lige her. Vi flettes og foldes og folder minderne, som flygtige perler på en snor

Vi spiser gule blomster og kigger på solen

Vi er lange sammenhængende strømme af hårstrå, changerende i en uendelighed, altid oplyste, af ovenlyset, af infrarød, af UV, kunstigt oplyste celler, hårstråenes intense pegning

Vi er sammen

Vi er alene i mørket, der hvor lyset tændes